

De Ster.

*Half-Maandelijksch Tijdschrift van
de Heiligen der laatste Dagen.*

Laat uw licht alzoo schijnen voor de menschen, dat zij uwe goede werken mogen zien, en uwen Vader, die in de hemelen is, verheerlijken.

MATTHEUS 5 : 17.

No. 23. 1 December.	Abonnementsprijs per jaar: Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	6e Jaargang 1901.
-------------------------------	---	------------------------------------

Levensbeschrijving van President Joseph F. Smith.

Joseph Fielding Smith, President van de Kerk, is de zoon van Hyrum Smith en Mary Fielding Smith en was geboren 13 Nov. 1833, te Far West, Caldwell graafschap, Missouri Ver Staten van N. Amerika. Hij is een neef van den Profeet Joseph Smith. Zijne moeder met haar zuigeling, werd den volgenden winter van haar woonplaats verdreven, terwijl haar echtgenoot, met Joseph Smith en andere gevangen gehouden werd in de gevangenis van wege zijn godsdienst. De familie vestigde zich in Nauvoo, Illinois, hetwelk de hoofd zetel der Kerk werd en nadat zijn vader te Carthago vermoord was, tegelijkertijd met Joseph Smith, zoo werd hij met zijne moeder, toen weduwe, uit Nauvoo verdreven. Hij dreef een wagen met ossen bespannen het grootste gedeelte van den weg van de Mississippi rivier tot aan de Missouri en bereikte Winter Quarters in het najaar van 1846, zijnde slechts acht jaar oud. In die plaats had hij het toezicht over een kudde vee, welke aan zijne moeder en oom toe behoorde.

In den zomer van 1848 trok hij met zijne moeder door de prairiën drijvende den wagen met ossen bespannen en doende het werk van een man en bereikte de Zoutmeer vallei op 23 September. Hij oefende tot op 1854 het beroep uit van herder, werkende van tijd tot tijd met de oogst in het veld en in de bergen voor het halen van hout. Op 21 September 1852 stierf zijne moeder, zijnde een en vijftig jaar en twee maanden, waardoor hij als wees achter bleef. Zij had hem leeren lezen en schrijven bij het flinkerende licht van het kampvuur en het kaarslicht in de hut van boomstammen, hetwelk hun eerste woonplaats in de bergen was.

In April 1854, werd hij tot een zending naar de Sandwichs-eilanden geroepen en ofschoon zijne geleerdheid niet zeer uitgebreid was, zoo werd hem beloofd dat hij kennis der Hawaiïansche taal bekomen zou zoowel door de gave van God als door studie;

Op 27 Mei 1854, vertrok hij met andere Zendingen van Salt Lake City zuidwaarts reizende in wagens; hij was de jongste van het gezelschap, zijnde een weinig ouder als vijftien jaren. Zij reisden door de zuidelijke wildernis naar Californië, alwaar zij hunne wagens enz., ten gelde maakte om hunne kosten voor de reis naar de Sandwichs-eilanden te dekken. Na verschillende wederwaardigheden bereikten zij, op 27 September 1854, Honolulu. Aldaar werd hij aangewezen om op het eiland Maui werkzaam te zijn. Op zijn weg daarheen aan boord van een kleine schoener, werd hij aangevallen door een harde koorts en na zijn herstel begon hij de Hawaiiïsche taal te studeeren, vurig biddende om Goddelijke hulp. In twee maanden was hij in staat te prediken, te bidden en de verordeningen van het Evangelie in die taal te bedienen met gemak en welbespraaktheid. Hij bleef ongeveer achttien maanden op dat eiland, alwaar hij President was van de Mauische Conferentie. Hierna presideerde hij zes maanden over de Kohalasche Conferentie en vervolgens voor zes maanden over de Ailosche Conferentie. Hij was te Hilo toen de groote uitbarsting in Augustus 1855 vergezeld met een vreeselijke aardbeving, plaats vond. Een vloed van lava hield ongeveer 13 maanden onafgebroken aan. Na een jaar verblijf op het eiland Hawaii, werd hij aangesteld om over de Molokaische Conferentie te presideeren.

In het einde van het jaar 1857 zeilde hij naar Honolulu alwaar hij de werkende Ouderlingen op de Sandwichsche eilanden ontmoette, waar zij bevel ontvingen van President Brigham Young om naar Utah terug te keeren. Bijgevolg scheepte hij zich in op den 6en October naar San Francisco en kwam aldaar in het laatste gedeelte van de maand aan. Hij vertrok met anderen naar de kust te Santa Cruz, vervolgde zijn weg tot San Bernardino, reisde met wagens naar Los Vegas en ging vervolgens naar Salt Lake City, alwaar hij den 24en Februari 1858 aankwam. Hij werd dadelijk ingeschreven in het Legioen om het volk te verdedigen van de verwachte aanval van den vijand, welke tegen hen gezonden was en totdat de vrede geproclameerd was onder bevel van President Buchanan, was hij bijna onafgebroken in het zadel tusschen Salt Lake en Fort Bridger. Gedurende den winter van 1858-59 was hij roededrager van de Kamer van Afgevaardigden van het Grondgebied.

Hij werd verordineerd tot een Zeventiger op 20 Maart 1858 en op 16 October tot een Hoogepriester en werd tevens aangesteld als lid van den Hoogen Raad. In 1860 werd hij voor een zending geroepen naar Groot-Brittannië. Op den 27en van die zelfde maand verliet hij Salt Lake City, zijn weg oostwaarts gaande drijvende een vierspan muilezels tot Fort Des Moines. Hij verbleef te Nauvoo en bezocht sommigen van zijn familieleden. Te New York aangekomen zeilde hij naar Liverpool en kwam aldaar den 27en Juli aan.

Hij werkte in het zendingsveld in de Sheffield Hull en Lincolnshire Conferentiën tot het einde van 1862, toen hij Denemarken bezocht, daarna ging hij naar Parijs en werd in Juni 1863 ontslagen om huiswaarts te keeren. Hij bereikte New-York in het begin van

Juli en na zijn aankomst op de grenzen doorkruisde hij de vlakten als een kapelaan en geneesheer in gezelschap van emigranten. In Maart 1864 vertrok hij met anderen per reiskoets tot Sacramento voor een andere zending naar de Sandwich eilanden, alwaar hij den 27en Maart arriveerde. Hij werd als hoofd van de Zending geplaatst en bezocht daarom al de eilanden, gelegenheid en schikkingen makende en uitzienende naar de oprichting van een hoofdkantoor. Hij keerde huiswaarts in December, na verscheidene dagen ingesneeuwd te zijn op zijn weg van San Francisco, in de Sierra Nevada bergen. Nadat hij verbonden was in het Kerkgeschiedschrijvers kantoor, werkte hij voor eenigen tijd als een inlandsch zendeling. Hij werd gekozen als een lid van den Stadsraad van Salt Lake City en ook van de volksvertegenwoordigers. Den 1en Juli 1866 werd hij verordineerd tot een Apostel door President Brigham Young en werd den 8en October 1867 aangesteld om een vacante plaats in te nemen in den Raad der Twaalven. In 1868 werd hij geroepen om naar Provo, Utah, te gaan, alwaar hij zijn verblijfplaats vestigde en gekozen werd als lid van het Provo Stadsraad. Hij reisde vele malen door het Grondgebied in den uitoefenen van zijn roeping als een Apostel en na zich en zijne familie te Salt Lake City gevestigd te hebben hervatte hij zijn werk in het geschiedschrijverskantoor. In Februari 1874 begon hij zijn tweede zending naar Groot Brittannië en kwam aldaar den 21en Maart aan, waar hij werd aangesteld om over al de vertakkingen van de Kerk in Europa te presideeren. Hij bezocht Skandinavië, Duitschland, Zwitserland en Frankrijk en werd in het einde van 1875 ontslagen om huiswaarts te keeren, hebbende een zeer succesvolle zending volbracht. Hij werd toen aangewezen om te presideeren over de vertakking der Kerk in Davis Graafschap, Utah, maar in de lente van 1877 was hij wederom gezonden om over de Europeesche Zending te presideeren. Na bijwoning der inwijding van den Tempel te St. George in Zuid-Utah, nam hij zijn afscheid om naar Liverpool te gaan en arriveerde aldaar den 27sten Mei 1877. Het was verwacht, dat hij verscheidene jaren in Europa zoude blijven, maar den dood van President Brigham Young veroorzaakte zijn terugroeping en hij vertrok daarom den 12en September van Liverpool en bereikte den 27en Salt Lake City.

Na werkzaam geweest te zijn met de andere Apostelen, welke aan het hoofd der kerkelijke zaken stonden, wendde hij zich voor een korte zending naar het Oosten in gezelschap met Ouderling Orson Pratt, zijn huis verlatende in Augustus 1878 en bezoekende Far West Missouri, Plano Illinois, Kirtland Ohio, Palmyra en Manchester New York, welke plaatsen allen in de „Mormoonsche” geschiedenis bekend zijn. Te Richmond, (Missouri) bezocht hij David Whitmer, één der drie Getuigen van het Boek van Mormon en had te Plano een gesprek met Joseph Smith, zoon van den overleden Profheet. Hij keerde vóór de October-Conferentie terug en werd als leider van het Endowment Huis geplaatst, welke positie hij waarnam tot den zomer van 1884, toen het huis gesloten werd.

Toen in October 1880 John Taylor het Presidentschap van de Kerk opvolgde, werd Joseph F. Smith als zijn tweede Raadgever gekozen. Hij werd benoemd als een lid van de Volksvertegenwoordigers van Utah, voor het tijdperk van 1882, en werd toen als President daarvan gekozen. Hij was ook President van de Constitutioneele Vergadering, gehouden in April van dat jaar, toen een Staats Grondwet was ingediend, voor de inlijving van Utah als een Staat bij de Vereenigde Staten. Door den dood van President John Taylor op 25 Juli 1887, hervatte Joseph F. Smith zijn positie in den Raad der Twaalf Apostelen, en op 7 April 1889, toen President Wilford Woodruff het Presidentschap opvolgde, werd Joseph F. Smith als zijn tweede Raadgever gekozen. Deze positie bekleede hij ook in vereeniging met President Lorenzo Snow. Na den dood van President George Q. Cannon, nam hij de positie als eenigste Raadgever tot President Lorenzo Snow waar, tot de algemeene Conferentie op 6 October 1901, toen hij aldaar werd ondersteund als eerste Raadgever in het eerste Presidentschap.

President Smith reisde zeer veel tengevolge van de onrustigheden in Utah door het geweld der Edmunds-Tukker Wet, gedurende dien tijd in Utah, Idaho, Oregon, Wyoming, Colorado, Nebraska, New Mexico, Arizona, en Californië, en bezocht de Sandwichtsche eilanden en Mexico. Zijne tegenwoordigheid en invloed in al deze plaatsen waren grootelijks welkom bij zijne geloofsgenooten en zijne raadgevingen werden zeer gezocht en gewaardeerd. Hij is zeer bemind door het „Mormoonsche“ volk, en op hem wordt gezien, als een der meest stoutmoedige verdedigers van het geloof. Zijn rechtschapenheid is onweersprekelijk, zijn publieke redevoeringen zijn gekenmerkt met buitengewone kracht en ijver; hij is begiftigd met een vast karakter, en heeft het geheele vertrouwen van de geheele Kerk, alsook van hare hoofdambtenaren. Hij is nog steeds in het bezit van zijn volle kracht en men ziet op hem als op een toren van sterkte in al de zaken van de „Mormoonsche“ Kerk.

Een goed Woord voor een goed Hart.

door H. DE BRIJ.

„En de gewilligen en gehoorzamen zullen het goede eten van het land van Zion in deze laatste Dagen“.

Leer- en Verbonden Afd. 64 : 34.

Ofschoon het menschelijk hart van nature geneigd moge zijn God en zijn naaste te haten, zoo kunnen wij ons verheugen, dat de Schriften ons mededeelen, dat God door geloof, bekeering van zonden, en de wedergeboorte uit water en geest van den mensch, hem een nieuw hart en een nieuwen geest in zijn binnenste schiept. Waardoor Hij het „Abba“, Vader, met volkomene zekerheid leert zeggen, en instaat gesteld wordt te zegenen die hem vloekt, te bidden voor hen, die hem geweld aandoen en de goede dingen van het Koninkrijk des Vredes bedenken, benevens een begrip ontvangt

van zijne zending op aarde en zijne verantwoordelijkheid tegenover God voor al zijne daden. Het is zeer duidelijk uit de Schriften te bewijzen, dat God immer het hart des menschen verlangd heeft. En deed daarom de goddelooze reeds van den beginne toeroepen, hem een gebroken hart en verslagen geest te offeren, opdat hij hun zulk een nieuw hart zou kunnen schenken, opdat zij goede werken uit de goede schat des harten zouden voortbrengen. Het nut nu van zulk een nieuw hart en gewillige geest, zal gereedelijk bemerkt worden, als men het woord des Heeren in deze laatste dagen geopenbaard, overweegt, hetwelk aldus luidt: „Voorwaar, de Heer verlangt het hart en een gewillige geest; en de gewilligen en gehoorzamen zullen het goede van het land van Zion eten in deze laatste dagen. En de wederspannigen zullen afgesneden worden uit het land van Zion en zullen weggezonden worden en zullen het land niet beërven“. Leer. en Verb. afd. 64 : 34, 35.

Hieruit zien wij de beloften des Heeren aan hen, die in het bezit gesteld zijn van zulk een nieuw hart en gewilligen geest; namelijk, dat zij het goede (ofschoon wellicht na veel beproeving) van het land Zion in deze laatste dagen zullen eten en het land zullen beërven; terwijl zij die zulk een hart en gewillige geest niet bezitten en dus wederspanning en ongehoorzaam zijn, ledig zullen worden weggezonden. Nu, het wordt verondersteld, dat alle Heiligen der laatste Dagen een nieuw hart en gewilligen geest bezitten of tenminste zij kunnen zulks bezitten, om deel te hebben aan de goede dingen van Zion, welke in de toekomst voor ons liggen. Denkende over deze dingen moge de vraag onwillekeurig in het gemoed oprijzen, wat moet gehoorzaamd worden om het land van Zion te beërven en niet ledig te worden weggezonden? En dit is van zeer groot gewicht. Doch voor wij verder gaan, zij hier in de eerste plaats opgemerkt, dat al deze goede dingen van God moeten komen, zoo is het noodzakelijk het volgende dat van God geopenbaard is te verstaan, namelijk: „Daar is een wet onherroepelijk voor de grondlegging dezer wereld in den hemel besloten, waarop alle zegeningen toegekend worden. En indien wij eenige zegening ontvangen, zoo is het door gehoorzaamheid aan die wet, waarop zij toegezegd is.“ Leer. en Verb. Afd. 130 : 20, 21.

In het licht van deze openbaring verstaan wij de volgende woorden des Heeren beter: „Het is niet een iegelijk, welke zegt: Heere, Heere * * *, maar die daar doet den wil des Vaders, die in de hemelen is“. Mattheus 7 : 21. Want „datgene hetwelk door *wet* bestuurd is, wordt alzoo door *wet* behouden en vervolkomend en door dezelve geheiligd“. Leer. en Verb. 88 : 34. Dit wetende, zoo kunnen wij verstaan dat het een onherroepelijk besluit des Allerhoogsten is, dat om zekere zegeningen te ontvangen, de mensch zich aan de eischen, door God gesteld moet onderwerpen, of anders worden de beloofde zegeningen verbeurt, geluk en vrede verloren, en moeite, kommer en ellende daarvoor inplaats ontvangen en het hoogste doel des levens gemist.

Nu het is zeer duidelijk dat reeds veel moeite en ellende, en

wij mogen ook zeggen, reeds groote verwoesting geleden wordt en plaats heeft, doch wij verstaan eveneens met juiste zekerheid, dat deze ellende, kommer en verwoesting grootelijks onder het menschelijk geslacht kan vermeerderd worden; aan de andere zijde, wij weten en zien zelfs door ondervinding, dat er ook een zekere mate van vrede en geluk en voorspoed en verlangen om te behouden bestaat en genoten wordt en dat deze goede dingen eveneens vermeerderd kunnen worden. Nu in het oog houdende dat al deze dingen van God den Vader des lichts komen en dat de plannen, welke de Allerhoogste in Zijn hart vat om te doen, volbrengen zal en kan, zoo is het van 't grootste gewicht om Zijne doeleinden voor de toekomstige tijden te verstaan, en zichzelf daarmede in harmonie te brengen. Een blik in de Heilige Schriften geven ons een menigte van onbetwistbare bewijzen, dat God voor en met de wederkomst van Zijn Eengeboren Zoon, welke nabij is, minstens twee groote gebeurtenissen op deze aarde zal doen plaats hebben, namelijk: dat de goddeloozen die zich niet bekeeren van hunne zonden, van deze aarde zullen uitgeroeid worden, en zulk eene groote verwoesting in de landen hunner inwoning plaats zal hebben, welke sedert de dagen van Noach niet geëvenaard is. Nogmaals zij hier opgemerkt, dat dit het voornemen des Allerhoogsten God is. En de andere gebeurtenis zal zijn, dat alle rechtvaardigen en degenen, welke zich tot God willen bekeeren, en Zijne geboden doen, van deze komende ellende grootelijks bevrijd zullen worden en gelijk Israël van ouds in een door God zelf aangewezen land vergaderd worden, en aldaar groote zegeningen ontvangen. En dat de keuze, onder welke van deze twee klassen van menschen iemand zal behooren, grootelijks van elk persoon zelf zal afhangen. De volgende tekst is voor ons doel heden genoeg om de juistheid van deze bewering te staven, doch elke lezer of lezeres kan door een onderzoek in de Schriften overvloediglijk dergelijke verklaringen vinden. „Want ziet, die dag komt, brandende als een oven, dan zullen alle hoogmoedigen en al wie goddeloosheid doet, een stoppel zijn, en de toekomstige dag zal ze in vlam zetten, zegt de Heere der heirscharen, die hun noch wortel, noch tak laten zal. Ulieden daarentegen die mijn Naam vreest, zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal genezing zijn onder zijne vleugelen; en gij zult uitgaan, en toenemen als mestkalveren.“ Maleachi 4 : 1 en 2.

Als nu voor de Heiligen der laatste Dagen de „Zon der gerechtigheid“, is opgegaan, het van den hemel geopenbaarde Evangelie, waarin de rechtvaardigheid van God geopenbaard wordt. Openb. 14 : 6 en Romeinen 1 : 17, aan hen is gegeven geworden, dan zullen zij bij verdere gehoorzaam onder diegenen behooren „welke uit zullen gaan“ uit Babylon, en „toenemen als mestkalveren“. Nu, verstaande dat, gewisselijk de Heere zal geen ding doen tenzij Hij Zijne Verborgenheden bekend maakt aan Zijne knechten, de profeten“, zoo hebben wij een richtsnoer, een wegwijzer op ons pad. En wij vragen, nogmaals *wat* is het Woord des Heeren, door middel Zijner profeten geopenbaard, opdat wij meer deel mogen hebben aan

de goede dingen van Zion. En dit is een woord onveranderlijk en vast als een anker voor de ziel; vast als een rots om van het zwakke gemoed de bruischende golven van twijfel terug te doen rollen en vast en onwrikbaar te zijn. Een vaste fondatie voor het geloof, om door het geloof de beloofde zegeningen te ontvangen.

Nu het antwoord des Heeren door zijne knechten, de profeten in deze laatste Dagen is dit: „Zie thans is het heden genaamd, (tot op de komst van den Zoon des menschen) voorwaar het is een dag van offerande en een dag voor de tiende van mijn volk, want hij welke vertiend is, zal niet verbrand worden (bij Zijne komst); want na heden komt de dag van branding, dit is sprekende volgens de wijze van den Heer; want voorwaar Ik zeg, morgen zullen al de hoogmoedigen en zij die de goddeloosheid doen, als stoppel zijn; en Ik zal hen verbranden, want Ik ben de Heer der heirscharen en Ik wil niemand sparen welke in Babylon blijft“. Leer. en Verb. Afd. 64 : 23, 24.

Hier hebben wij dus de voor de grondlegging der wereld door God geheiligde wet, bij welker volbrenging wij de daarop beloofde zegening zullen ontvangen, namelijk, te ontkomen aan de verwoesting der goddeloozen, „niet door vuur verbrand te worden“, en alzoo bestand te kunnen zijn tegen den dag van den komst des Heeren. Het is het rechtstreeksche antwoord op de vraag van den profeet Maleachi als hij de vraag stelt: „Maar, wie zal den dag zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan als hij verschijnt?“. Het antwoord des Heeren is gelijk reeds gezegd is, „Want hij welke vertiend is zal niet worden verbrand (bij zijne komst). Natuurlijk het zal door de Heiligen verstaan worden dat deze insetting des Heeren in gehoorzaamheid met de overige geboden van hem moeten onderhouden worden, hetwelk duidelijk uit de volgende openbaring blijkt: „Daarom, voorwaar“, aldus zegt de Heer, „laat Zion zich verheugen, want dit is Zion — *de reine van hart* — daarom, laat Zion zich verheugen, terwijl de goddeloozen zullen treuren; want voorwaar en zie, wraak komt spoedig op de ongoddelijke gelijk een wervelwind, en wie zal het ontkomen. De plaag des Heeren zal overtrekken bij nacht en bij dag en het gerucht daarvan zal alle volken verontrusten, nochtans het zal niet teruggehouden worden totdat de Heer komt: Want de verontwaardiging van den Heer is ontstoken tegen hunne gruwelen en al hunne goddelooze werken. Niettegenstaande Zion zal ontkomen indien zij waarneemt te doen al hetgeen ik haar geboden heb. Doch indien zij niet al hetgeen waarneemt, hetwelk ik haar geboden heb, zoo zal ik haar bezoeken overeenkomstig al haar werken met pijnlijke droefheid, met pestilentie, met plagen, met het zwaard, met wraak, met verterend vuur“. Leer. en Verb. Afd 97 : 21-25. In het licht van deze openbaring zien wij het gewicht van het onderhouden van de geboden des Heeren en de noodzakelijkheid om de tiende den Heer te offeren, opdat men niet afgewezen wordt als de Heer verschijnt, gelijk de Heer zoo met nadruk geopenbaard heeft.

Als President Snow zijne merkwaardige redevoeringen in 1898

hield, sprekende over de tiende zoo zeide hij: „De Heer heeft ons lief. Omdat Hij ons liefheeft, zoo heeft Hij ons voor de onachtzaamheid ten opzichte van deze heilige wet in het verleden vergeven. doch Hij wil u en mij niet langer vergeven. Ik zeg u in den naam des Heeren, Hij wil dit volk niet langer vergeven! Zouden wij voortgaan op deze onachtzame wijze onze tiende te betalen, zoo zullen wij verdreven worden juist als het volk van Jackson-Graafschap verdreven werd. Het zal zoo met ons zijn en meer zelfs dan met hen, omdat wij meer weten dan zij deden, wij zijn nader tot den Heer dan zij waren. Wij hebben een opvoeding welke zij nimmer hadden en de Heer verwacht meer van ons dan van hen. Dit is waar, mijne broederen, gelijk God waar is, gelijk heilige engelen waar zijn. Broederen, denkt aan hetzelfde“.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk, het voornemen des Heeren en wij roepen allen Heiligen der laatste Dagen toe, jong en oud, gewillig van geest te zijn en het hart geheel voor den Heer te houden. De aarde zal met vuur gereinigd worden bij de komst des Heeren en „die niet vertiend is zal verbranden“. De Heer heeft zulks gesproken, ongeloof kan hetzelfde niet veranderen, gehoorzaamheid ontkoming schenken. En opdat de getrouwen, of die getrouw willen worden, vreugde mogen hebben met hetgeen in de toekomst door God voor hen bewaard wordt, en welke door gehoorzaamheid aan de tiende hunne namen in „het Boek van herinnering“ Maleachi 3:16, of het „Boek van de Wet van God“ opgenomen zijn, zij het volgende van den Heer voor heden voldoende: „En het zal geschieden dat Ik, de Heere God, een machtige en sterke zal zenden, houdende den scepter van macht in zijn hand, bekleed zijnde met licht voor eene bedekking, wiens mond woorden zal spreken, eeuwige woorden; terwijl zijne ingewanden een fontein van waarheid zullen zijn, om het huis van God in orde te zetten, en om bijlot het erfgoed van de Heiligen te beschikken, wier namen gevonden worden en de namen van hunne vaderen en van hunne kinderen, geschreven in het boek van de wet van God.“ Leer. en Verb. Afd. 85:7. Met recht kan dus gezegd worden, die ooren heeft om te hooren, hoore, opdat bij de wederkomst des Heeren niet van ons gezegd kan worden: „Want ook hun was het Evangelie (in zijn volheid) gepredikt gelijk ons, doch het woord der Prediking deed hun geen nut, omdat het met geen geloof (levend geloof) gemengd was.“

Buitengewone Vergaderingen.

Op Zondag 8 December a.s. zullen te Dordrecht Buitengewone Vergaderingen gehouden worden in het lokaal „Schildersbond“ Cornelis de Wittstraat 32. voormiddag 10 uur en 's avonds 6 uur. Na dien datum zullen de gewone Vergaderingen steeds in genoemd lokaal worden gehouden.

Het adres der Zendelingen is, Noorderstraat 20.

Die Siter.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Iets van Belang.

Een onderwerp hetwelk onze geachte President Francis M. Lyman voor een tijd bezig gehouden heeft en dat met voordeel kan overwogen worden door alle Conferentiën van de Europeesche Zending, is de beste wijze om met de meerderheid der menschen met de groote boodschap van zaligheid in aanraking te komen. Het is waargenomen geworden dat in sommige afdelingen de Ouderlingen veel tijd en zorg besteden in de zaken der gemeente, bezoekende en reizende onder de Heiligen enz. tot de verzuiming, somtijds van het werk voor hetwelk zij geautoriseerd en afgezonderd zijn. Het is ons gevoel dat in dit opzicht er hervorming zou plaats hebben. De zending der Ouderlingen gelijk in de oude dagen is tot „de verlorene schapen van het huis Israëls”. Zij zijn uitgezonden om het Evangelie te prediken, om bekeering aan de natiën te roepen en overal te gaan getuigen van de goddelijkheid der boodschap welke zij dragen en van de zegeningen welke de gehoorzame geloovige volgen. Hun voornemen zou zijn van dorp tot dorp te gaan, zich onder het volk te mengen als de gelegenheid zich voordoet gevende aan diegenen met welke zij in aanraking komen iedere kans hunne gastvrijheid en goede gevoelens te toonen. Zij zouden immer in de gedachten hebben dat van hun ijver en getrouwheid in deze richting, tot eene groote mate afhangt de prediking van het Evangelie „tot de geheele wereld als een getuigenis”. De Reizende Zendelingen kunnen tot hunne hulp roepen het mindere Priesterschap om de Heiligen in de kudde te weiden en het werk van Priesters, Leeraars en Diakenen te verrichten; de kudde te koesteren en te voeden en zeer veel van het locale werk tot bezorgen. terwijl de Ouderlingen vrij kunnen zijn het werk in de dorpen en omliggende steden aan te vangen als de Geest des Heeren hen zal leiden. Het is niet noodwendig dat de reizende bedienaars zouden gevoelen dat zij immer bij eene gemeente der Kerk op den Sabbatdag aanwezig moeten zijn en alzoo de velden, welke zij zoeken te openen, te verlaten. Het mindere Priesterschap in al hare verrichtingen zal ten allen tijde onder het presidentschap en onderworpen aan het bestuur van de reizende Zendelingen zijn. De reizende Zendelingen in hunne afdelingen zouden de locale bedienaars aanstellen en onderwijzen voor hunne werkzaamheden en hen verantwoordelijk houden hunne plichten in het Priesterschap betastelijk te verrichten. Dit stelsel zou zoodra als mogelijk gehuldigd worden en toch met behoorlijke zorg en overweging voor de welvaart van het werk in alle opzichten. Dit zal dienen tot ontwikkeling van de lokale broeders en hen bekwaam maken voor bijgevoegde en grootere verantwoordelijk-

heden en zal veroorzaken dat hoewel omstandigheden de afwezigheid van de reizende bedienaars op den Sabbatdag mogen vereischen, de vergaderingen kunnen gehouden worden, het Avondmaal bediend en de Heiligen onderwezen en gekoesterd worden in de vreeze en vermaning des Heeren, alsof de Zendingen met hen tegenwoordig waren.

Deze nieuwe verandering zal onder het lokale Priesterschap geloof ontwikkelen en hen bereiden voor het werk der bediening hetwelk op hen eindelijk zal komen mits zij getrouw en standvastig zijn. Dus zullen de Ouderlingen meer vrij gelaten zijn voor de prediking van het Evangelie en allen welke het Heilige Priesterschap dragen zullen vooruitstrevende bevonden worden, vervullende met getrouwheid en toegenegenheid de plichten vereischt van hen. Op deze wijze worden de Heiligen in 't algemeen versterkt, geestelijke traagheid wordt vermeden en de Zendingen worden in staat veel meer te voltooien dan mogelijk is onder tegenwoordige omstandigheden.

Mill. Star.

Mededeelingen.

Het is ons een groote vreugde den Heiligen en vrienden der waarheid mede te kunnen deelen, dat onze geliefden President der Europeesche Zending, Apostel Francis M. Lyman, een bezoek aan Nederland zal brengen, ter gelegenheid van de aanstaande Conferentie welke op 12 Januari 1902 te Rotterdam zal gehouden worden. Wij noodigen de Heiligen uit hunne gebeden tot den Heer op te zenden, dat wij een tijd van zegen en vooruitgang mogen genieten en dat deze Conferentie veel goeds moge stichten zoowel onder de Broederen en Zusters als voor de uitbreiding van het werk des Heeren in het algemeen.

Nadere mededeeling aangaande juiste tijd en plaats der Vergaderingen zullen later gegeven worden.

Zuster Bathsheba W. Smith is op 1 Nov. l.l. gekozen als Presidentes der Zuster-vergaderingen der Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, om de plaats in te nemen van de onlangs overledene Presidentes Zina D. H. Young. Zij is de dochter van Mark en Suzannah Ogden Beyler en werd nabij Shinston, Harrison Graafschap, Virginia op 3 Mei 1822 geboren. Zij werd reeds op den jeugdigen leeftijd van vijftien jaar met de Kerk verbonden en vestigde zich met hare ouders in 1838 in Missouri en vestigde zich later in Nauvoo, alwaar zij in 1841 met den nu overleden President George A. Smith huwde.

Zij is vanaf de eerste organisatie der Zustersvergadering onder Emma Smith, echtgenoot van den profet Joseph Smith, met dezelve verbonden geweest en is immer nauw met het werk tot het welzijn van haar sekse en volk in Utah werkzaam geweest, en heeft zich door alle moeielijkheden en beproevingen edel en kloekmoedig gedragen.

President Platte D. Lyman is gestorven.

Door een brief van Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, is ons het treurige nieuws medegedeeld van het verlies hetwelk hij en vele anderen geleden hebben in het (verlijden) van zijnen broeder, Platte D. Lyman, vorige President der Europeesche Zending. Deze gebeurtenis heeft den 13den November plaats gehad. Het is een onverwachte en harde schok voor allen die hem gekend hebben, onder dewelke zijn de in Europa arbeidende Zendelingen. De Zendelingen en Heiligen in de Nederlanden, voornamelijk in Rotterdam, hadden het genoegen van zijne tegenwoordigheid, bij eene algemeene Conferentie gehouden in Juli 1899. Sedert zijne terugkeer naar huis is hij als President der San Juan Ring van Zion aangesteld geweest.

In karakter was hij zeer liefelijk en zachtmoedig, bedachtzaam en vriendelijk jegens allen, en eerwaardig in alle dingen. De heerlijke eigenschap bezat hij van groote liefde voor zijnen naaste. Immer bereid en getrouw in de waarneming van elken plicht en roeping, verwachtte hij van anderen dezelfde getrouwheid. Hij zocht eerst het koninkrijk Gods, en de eeuwige zegeningen zullen zekerlijk zijn lot en deel zijn. Onze innige medegevoelens gaan tot zijne familie en alle geliefden uit in dezen tijd van beproeving met de bede dat hunne harten zulle vertroost worden, en dat zij zijn voorbeeld mogen navolgen.

Luiksche Conferentie.

De halfjaarlijksche Conferentie van de Luiksche Afdeeling werd op Zondag den 17 November gehouden. Aanwezig waren: President Sylvester Q. Cannon van de Nederlandsch-Belgische Zending; Leonard van den Akker, President der Brusselsche Conferentie; Ouderling John H. Peterson van de Rotterdamsche Conferentie, en de President en Zendelingen der Luiksche Conferentie.

De eerste vergadering vond ten 10.30 uur te Luik in de Duitsche taal plaats. Pres. Cannon leidde de vergadering. Het lied „O wie lieblich ist 's“ werd gezongen. Gebeden door Ouderling L. van den Akker. Verder werd gezongen het lied, „Dein Volk, ach, zegne, Herr!“ President Cannon sprak toen over de noodzakelijkheid ieder gebod van het Evangelie te onderhouden om des Heeren zegeningen in grootere mate te kunnen genieten, aantoonende dat door vertrouwen en volkomen gehoorzaamheid onze getuigenissen zullen vermeerderd worden. Ouderling John H. Peterson was de volgende spreker. Hij wees op het belang van zekere beginselen van het Evangelie, voornamelijk het Woord van Wijsheid en de wet der Tiende. Ouderling L. van den Akker sprak vervolgens over de plichten des volks en de deugden in praktijk te brengen, eerlijk

en oprecht in alle dingen en tot voorbeelden te zijn. Beide laatstgenoemden spraken in 't Hollandsch. Het lied „O fest wie ein Felsen“ werd gezongen. Dankzegging door Ouderling John H. Peterson.

De namiddag-vergadering had te Seraing ten 2.30 uur in het gewone lokaal in de Fransche taal plaats. Pres. Beus opende de vergadering door te laten zingen het lied: „Belle Zion“. Gebeden door Ouderling David P. Cheney. Verder gezongen het lied „O mon Père“. Het Avondmaal werd door Ouderlingen Xavier Sager en Victor Pirotte bediend. Daarna zongen President Cannon, Ouderlingen van den Akker, Cheney en Sager een quartet. De Autoriteiten der Kerk werden door President Beus voorgesteld en eenstemmig erkend, benevens Apostel Francis M. Lyman, President der Europeesche Zending, Sylvester Q. Cannon, President der Nederlandsch Belgische Zending, en Charles P. Beus, President, David P. Cheney en Xavier Sager als reizende Zendelingen der Luiksche Conferentie. Ook werd het lokale Priesterschap erkend. Een statistiek verslag en een verslag der werkzaamheden der Zendelingen vanaf den 1 Mei tot op den 31 October 1901 werden voorgelezen als volgt: Zendelingen: Zeventigers van Zion 3; Lokale Priesterschap; Ouderlingen 3; Priesters 2; Leeraars 3; Leden 63; Ambtenaren en leden 71; Kinderen beneden acht jaren 23; Totaalaantal zielen (uitgenomen de Zendelingen) 94. Traktaten verspreid 1099; Boeken verspreid 48; Huizen der vreemdelingen bezocht met het eerste traktaat 652; Huizen bezocht door uitnoodiging 117; Evangeliegesprekken met vreemdelingen 282; Vergaderingen gehouden 105; Zondagsscholen 77; Theologische klassen 2; Priesterschap-vergaderingen 7; vertrokken naar Zion 6; Personen gedoopt: niet-leden 2, kinderen van leden 1; bevestigd 3; kinderen ingezegend 1; overleden 1.

Pres. Cannon sprak toen tot de vergaderden over de herstelling van het Evangelie en de prediking van hetzelfde door de geheele wereld om den weg te bereiden voor de tweede komst des Heeren, en vermaande de Heiligen meer getrouw te leven dat hunne getuigenissen immer sterker zouden worden. De vergadering werd geëindigd door te zingen het lied: „Merci Seigneur pour le Prophète“, en dankzegging door Ouderling A. Lambert.

De avond vergadering had te Luik plaats ten 7.30 uur in de Fransche taal. Het lied „Aujourd'hui jouissons du jour“, werd gezongen en gebed werd geofferd door Ouderling Sager. Verder werd gezongen het lied „Redempteur d'Israël“. Het Avondmaal werd door Ouderlingen Cheney en Lambert bediend, nadat eerstgenoemde eenige woorden over het doel en de heiligheid van deze verordening gesproken had. Ouderling John H. Peterson was de eerste spreker. Hij sprak in het Engelsch, vertaald door Ouderling Sager, Hij moedigde de Heiligen aan om te leeren onderscheiden tusschen het goede en het kwade, en te zoeken de beloofde gaven en zegeningen van het Evangelie te genieten. Pres. Cannon nam verder den tijd in, verklarende de noodzakelijkheid den Geest des Heeren met ons

en in de Kerk van Christus te hebben. Hij bewees de noodzakelijkheid van Apostelen, Profeten en andere geautoriseerde dienst knechten om het Werk des Heeren te leiden hier op aarde door mededeeling van Hem, en toonde aan den gewichtigen tijd in welke wij leven. De vergadering werd geëindigd door te zingen het lied: „Guide-nous, grand Jehovah“, en dankzegging door Ouderling Cheney.

De vergaderingen waren zeer goed bezocht door Heiligen en vreemdelingen, uitnemende orde en oplettendheid werd bewezen, en een heerlijke geest was tegenwoordig, toonende dat niettegenstaande invloeden werkende zijn het werk alhier te verhinderen, de vooruitzichten voor de toekomst bevredigend zijn. Maandag werd een Priesterschap-vergadering der Zendelingen gehouden, alwaar de verslagen en noodige instructiën gegeven waren.

XAVIER SAGER, *Secr.*

Openbaring

door Apostel Matthias M. Cowley.

(Vervolg en slot van bldz. 343.)

Wij mogen daarom besluiten dat, terwijl de verordeningen en leeringen van het Evangelie eeuwig en onveranderlijk zijn, de omstandigheden in verbinding met het volk in elk tijdperk van het Evangelie, door de voorkomende omstandigheden welke ontmoet worden, altijd veranderlijk zijn en niet door de doode letter of oude schriften, maar bij tegenwoordige inspiratie en openbaring, gegeven door levende orakelen van God. Door eenen profet bracht de Heere Israël op uit Egypte, en door eenen profet werd hij gehoord. Hoséa 12 : 14. De profetiën van de Joodsche profeten in het Oude Testament, de komst van den Messias aanduidende, zijn duidelijk en klaar. Lees Jesaja 7 : 14; 9 : 5; 6 : 53; Micha 5 : 1 en vele andere teksten van het Oude Testament, en wij vinden zuivere voorspellingen, welke bewezen zijn in de geboorte, prediking en kruisiging van den Zaligmaker, welke door de Joden gelezen zijn, maar niet door hen verstaan werden. Omdat het licht der openbaring van God niet de oorsprong van hun informatie was, maar zij liever hun eigen wijsheid leerde, welke hun tot het verwerpen van den Messias leidde, en de groote boodschap des levens te verachten, welke hij tot hen bracht. Gelijk er vele duidelijke profetiën waren betreffende de eerste komst van den Zaligmaker en het groote werk in verbinding met Zijne komst, alzoo zijn er ook voorspellingen aangeduid in betrekking tot Zijne tweede komst en een groot teeken zoude deze gebeurtenis voorafgaan.

Wij willen de aandacht inroepen voor een paar teksten als bewijs dat meer openbaringen zullen gegeven worden, en dat zonder dezelve deze profetiën nooit kunnen vervuld worden. „Ziet, Ik zende mijnen engel, die voor mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot zijnen tempel komen die Heere dien gij lieden zoekt, te weten, de Engel des verbonds, aan dewelken gij lust hebt; ziet, hij komt, zegt de Heere der heirscharen. Maar

wie zal den dag zijner toekomst verdragen? en wie zal bestaan, als hij verschijnt? Want hij zal zijn als het vuur van eenen goudsmid, en als zeep der vollers. En hij zal de kinderen van Levi reinigen," enz. Mal 3:1-3. Deze profetie moet betrekking hebben op Zijn wederkomst. Met zijn eerste komst kwam Hij niet plotseling; Hij kwam niet tot zijn tempel. Het huis des Heeren was „een hol van dieven" geworden. Hij nam er geen genoegen mede. Hij reinigde niet de kinderen van Levi. Het was geen dag, dat zij Hem zelfs niet in hunne boosheid konden verwachten. „Wie zal bestaan als Hij verschijnt", is duidelijk een bewijs, dat Hij zal komen in glorie en macht om wraak te nemen over de goddeloozen.

Hoe zoude Hij onverwacht tot Zijnen tempel kunnen komen, indien er geen tempel voor Hem gebouwd zoude worden? Er kan geen tempel gebouwd worden zonder een volk dat daartoe gekozen is, en hoe kunnen zij het huis des Heeren bouwen, zonder het hun geopenbaard zoude worden, waar, wanneer, en hoe, zulk een heilig gebouw zoude zamen gesteld worden? In Maleachi 4 hebben wij een zeer treffende profetie over de oordelen van den Almachtige in het laatste der dagen, welke vóór de komst van Christus zullen plaats hebben en in het 5e vers zegt de profeet „Ziet, ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die groote en die vreeselijke dag des Heeren komen zal". De groote profeet Elia, welke tot de hemelen in een vurig wagen genomen werd zonder den dood te smaken, zou in de laatste dagen de aarde weder bezoeken. De Apostel Johannes zag op het eiland Patmos eveneens het uur van Gods oordeelen en sprak de volgende voorspelling uit: „En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwig evangelie om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht en taal en volk; zeggende met eene groote stem: Vreest God en geeft Hem heerlijkheid, want de ure zijns oordeels is gekomen, en aanbidt Hem, die den hemel, en de aarde, en de zee en de fonteinen der wateren gemaakt heeft." Openbaringen 14:6. 7. Van deze profetie leeren wij dat een engel op een lateren tijd de aarde bezoeken zou dan dat Johannes bovenstaande woorden sprak. En dat zijne zending zou zijn om het eeuwig Evangelie te herstellen, een Evangelie dat niet verandert; een Evangelie van Apostelen, profeten etc. gaven, visioenen, openbaringen, etc., „Het eeuwige Evangelie". Waarom zou een engel het Evangelie brengen indien het alreeds op aarde was? Waarom zou de roep stem komen om God te aanbidden die de hemelen, de aarde en de fonteinen der wateren gemaakt heeft etc. indien deze scheppingen tot een bestaan gebracht waren door een God „zonder lichaam, lichaamsdeelen en eigenschappen?" Deze profetie van Johannes stemt overeen met Petrus in het derde hoofdstuk van de Handelingen vers 20-22 waarin hij zegt: „En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus die u te voren gepredikt is. Welke de hemel moet ontvangen tot de tijden der wederoprichting aller dingen, die God gesproken

heeft door den mond al zijner heilige profeten van alle eeuwen." Hieruit leeren wij, dat voor de wederkomst van den Messias om op aarde te regeeren er een groote herstelling plaats zou hebben van datgene hetwelk verloren was. Een herstelling van openbaring, bediening van engelen, profeten, talen, gezondmakingen, wonderen etc. Wie kan de Schriften gelooven en nochtans de noodzakelijkheid van meer openbaring verloochenen? De hiervoor aangehaalde teksten zijn slechts weinige vergeleken met de vele welke op dit onderwerp betrekking hebben; nochtans zij zijn voldoende bewijzen. Rechtstreeksche en voortdurende openbaring van God is een bepaalde noodzakelijkheid voor de welvaart, vooruitgang en geheele zaligheid van de kinderen der menschen.

Ten slotte geven wij aan de lezers ons eenvoudig getuigenis dat de dag van de herstelling gekomen is; dat God van de hemelen gesproken heeft en vele groote en wonderlijke dingen, tot het koninkrijk van God behoorende, geopenbaard heeft; dat engelen de aarde bezocht hebben; dat Joseph Smith was en is een profeet van den levenden God. Hij verzegelde zijn getuigenis met zijn bloed en zijn getuigenis is van kracht voor de geheele wereld. Diegenen welke acht geven op zijn getuigenis, vooroordeel ter zijde leggen, alle dingen beproeven en vasthouden aan datgene wat goed is, zich van hunne zonden bekeeren, het Evangelie zooals het wederom geopenbaard is in al zijne oorspronkelijke schoonheid, volheid, en macht aannemen, zullen den Heiligen Geest ontvangen en zullen voor zichzelf zonder de minste mogelijkheid van twijfel weten, dat God wederom van de hemelen gesproken heeft, de menschen tot bekeering roept en wederom op aarde Apostelen en Profeten gevestigd heeft, welke openbaring ontvangen voor de leiding van de Kerk van Christus op aarde.

Ontslag en Benoemingen.

Ouderling John H. Peterson, is van zijne werkzaamheden in Utrecht ontslagen en aangewezen om zijne arbeid in Rotterdam voort te zetten.

Ouderling Gerard B. Denkers is van zijn arbeid in de Ams erdamsche Conferentie ontslagen en geroepen in Utrecht, Rotterdamsche Conferentie, werkzaam te zijn.

Ouderling George Hickenlooper is van zijne werkzaamheden in Rotterdam ontslagen en geroepen zijn arbeid in Amsterdam voort te zetten.

Gemengd Nieuws.

Op Zondag 9.33 's avonds, had in Zuidelijk Utah een hevige aardbeving plaats, welk ook eenigszins in Salt Lake City werd waargenomen. In Besver Utah, werd het Gemeentehuis, een

Vergaderingslokaal der Heiligen alsook de Academie zwaar beschadigd, eveneens vele andere gebouwen. De aardbeving ging van een rollend geluid vergezeld en veroorzaakte eenige bevreestheid onder het volk.

Men heeft berekend dat de tarwe oogst in de Ver. Staten van N. Amerika gedurende dit jaar 700,000,000 schepel bedragen zal.

De Hollandsche Heiligen hielden op 1 Nov. l.l. in Ogden Utah weder een feestavond, welke door orde, goeden wil en onschuldig vermaak gekenmerkt werd.

Aan onze Waarde Lezers:

Wederom nadert het einde van het jaar. Om onze boeken in orde te brengen en in het belang van den voorspoed van ons tijdschrift is het noodzakelijk onze lezers aan te moedigen hunne achterstallige abonnementen voor *de Ster* te voldoen. Daar de financieële toestand voor dit jaar niet zoo voorspoedig is als het zou kunnen zijn, zoo verzoeken wij vriendelijk iedereen die voor dit of vorige jaren een gedeelte of het geheel schuldig is, alles zoo ver als mogelijk is vóór het einde van dit jaar in orde te brengen.

Indien iemand zou wenschen *de Ster* niet meer te nemen kan hij ons direkt, of door de Conferentie-Presidenten, Zendelingen, of onzen Agent in Utah dit mededeelen, terwijl diegenen welke dit tijdschrift steeds nemen willen, ons een gunst doen ons mede te deelen indien zij *de Ster* niet geregeld ontvangen.

Br. Herman ³ Denkers, President der Hollandsche Vergadering in Ogden. zal de belangen der *Ster* in Utah bevorderen en onze lezers aldaar zijn uitgenoodigd tot hem te wenden om hunne abonnementen te voldoen. Aangezien dit tijdschrift voor de Hollandsch-sprekende Heiligen en vrienden uitgegeven en dat het werk van redactie vertaling enz. een werk van liefde is, is het niet meer dan billijk dat het hunne vereenigde ondersteuning zou hebben. Wij gelooven dat de waarde dezes tijdschrifts door onze lezers goed is erkend. Wij vragen uwe verderen getrouwen bijstand in dit aanstaande jaar en zullen onze pogingen aanwenden om *de Ster* van nog grootere waarde te maken.

De Redactie.

I N H O U D:

Levensbeschrijving van Pres. Joseph F. Smith	Blz. 353	Pres. Platte D. Lyman is gestorven	Blz. 363
Een goed Woord voor een goed Hart	„ 356	Luiksche Conferentie	„ 363
Buitengewone Vergaderingen	„ 360	Openbaring (<i>slot</i>)	„ 365
Iets van Belang	„ 361	Ontslag en Benoemingen	„ 367
Mededeelingen	„ 362	Gemengd Nieuws	„ 367
		Aan onze Waarde Lezers	„ 365

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam,
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.